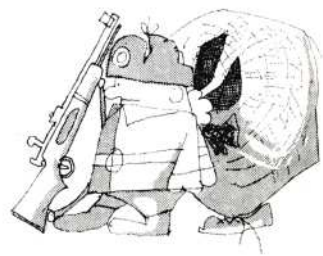

korpisoturi 12

toteutus
holm
korelin
maukonen
voipio
volanen

Pataljoonan komentaja,
Everstiluutnantti
T. OLAVI LEHTI

Eräitä ajatuksia johtajuudesta

Karjalan Jääkäripataljoonan Ali-upseerikoulun 51. kurssin oppilaat. Teidän kurssinne lähestyy loppuaan ja samalla teidän on jälleen saattava painokuntoon kurssijulkaisunne, Korpisoturin oma numeronne.

Onnitellessani teitä kurssinne päättymisen johdosta haluan — kaiken teidän tähän asti oppimanne lisäksi — vielä kerran esittää teille johtajan ominaisuuksia sellaisina, jollaisina niin mielelläni ne teissä jokaisessa haluaisin nähdä.

Joku teistä sanoi minulle kerran, että hän ei ole syntynyt johtajaksi. Itse asiassa vain aniharvat ovat. Mutta siitä huolimatta on ollut ja yhä tulee olemaan monen monia esimerkillisiä johtajia. Näin on siksi, että johtajuuden voi oppia. Todella ahkeroiden useimmasta johtajasta voi kehittyä hyvä johtaja.

Olen varma siitä, että te ette voi pitää hyvänä johtajana henkilöä, joka epäsiistinä ja huolimattomana niin hyvin käyttäytymisensä kuin puheittensakin suhteen ilmestyy eteenne. Te odotatte johtajalta moitteettomuutta ja hyvää käytöstä.

Kuulin kerran erään nuoren upseerin sanovan, ettei hän uskalla laskea alaiensa kanssa leikkiä, koska hän silloin menettää arvovaltansa. On ilmeistä, että sanoja oli rakentanut auktoriteettinsa karun asiallisuuden ja ankaruuden kivijalalle. Ja kuitenkin — kuten monasti olen sanonut — huumori kirkastaa monta synkeätä tilannetta ja hyväntuulisuus leviää nopeasti alaisten piirissä.

Kohteliaisuutta on joskus verrattu ilmaan täytettyyn patjaan, jossa »ei ole mitään sisällä», mutta joka silti ottaa joustavasti töytäisyt vastaan. Minusta vertaus on onnistunut. Johtajan, sotilasjohtajankin käyttäytymis- ja menettelytapohjeisiin sopii kohteliaisuus hyvin, koska kohteliaisuutta käyttäen monen hankauskohdan väliin saadaan joustava ilmapatja. »Kohteliaisuus ei maksa mitään.»

Eräs tärkeimmistä erityisesti sotilasjohtajan ominaisuuksista on päättäväisyys. Ei mikään ärsytetty joukkoa enemmän kuin ratkaisevassa tilanteessa odottamasta päätyäänkin odottaa johtajan päätöstä tämän horjuessa eri vaihtoehtojen välillä. Vain vasta tehdyn päätöksen yhä uusiutuva korjaaminen ja muuttaminen saattaa olla yhtä ärsyttävää.

Johtajan on annettava parhaansa. Miten helposti alaiset huomaavatkaan, jos johtaja suhtautuu tehtäväänsä leväperäisesti. Siksi johtajalta vaaditaan jatkuvaa valmistautumista ja kykyjensä ponnistamista voidakseen todella antaa alaisilleen kaiken annettavissa olevan.

Sotilasjoukon suorituskyky seisoo tai kaatuu sen kurinalaisuuden mukana. Kurin olemassaolon välttämättömyydestä ovat kaikki yksimielisiä. Kurin aikaansaamisen keinoista on sen sijaan väitelty. Me suomalaiset olemme omaksuneet sen kannan, että kuri on kyettävä luomaan muun kuin pelon avulla. Suomalainen ei hevin anna pelotella itseään: hän nousee vastarintaan. Siksi onkin suomalainen mies saatava ymmärtämään kurin merkitys ja silloin hän alistuu siihen vapaaehtoisesti.

Olettehan havainneet, miten viime aikoina on syntynyt kaiken kaltaisia maailmanennätyksiä: työnnetään lastenvaunuja, valvotaan, tanssitaan ja hiihdetään loputonta viestiä. Suomalaisten viehtymys kilpailuihin on tavaton. Tämän osaa myös sotilasjohtaja ottaa huomioon. Koulutuksen saa sujumaan niin palajon paremmin, jos se tähtää kilpailuun ja sen voittamiseen. On vain pidettävä mielessä se suurin peli, kilpailu, johon sotilaskoulutus tähtää — ankara sota!

Teistä, Karjalan Jääkäripataljoonan Aliupseerikoulun 51. kurssin oppilaista tulee johtajia. Teidän ei kannata kaikkea johtajuudesta opetella kokemusten kautta. Tutkikaa ennen koettua ja muistiin merkittyä, omaksukaa ja siten kaasvakaa myös tiedon kautta kunnollisiksi johtajiksi.

Toivotaan menestystä pyrkimyksellenne onnistua hyvänä sotilasjohtajana.

J. Alan' Selén.

Mitä tehokkaammin ja taitavammin pieni maa pystyy käymään sota, sitä suuremmat mahdollisuudet on sen puolustustaistelulla. Olosuhteiden mahdollisimman tehokas hyväksikäyttö, taito ja kyky liikkua niin erikoislaatussa maastossa, ettei vastustaja osaa siellä odottaa olevankaan mitään toimintaa eikä pidä siirtymistä sinne edes mahdollisena, antavat yllätysmahdollisuudet, jotka tasoittavat voimasuhteet.

Sana koukkaus on meille jääkäripataljoonassa palveleville hyvin tuttu. Se onkin totuttu liittämään juuri edelläkerrottuihin asioihin, silläkansanomaisesti koukkauksella ymmärretään toimintaa, jolla korpilosuhteissa pyritään saarrostaamalla murtamaan vihollisen vastus. Varvennetun pataljoonan puitteissa saarroshyökkäykset muodostuvat yleensä koukkauksiksi. Tarkoituk-

senä on katkaista vihollisen selustayhteydet ja sen jälkeen tapahtuvalla hyökkäyksellä nopeuttaa ratkaisua rintaman suunnassa.

Usein joudutaan koukkaamaan nopeasti ja suoraan etenemisryhmittyksestä, jolloin koukkaus on siis käsitettävä suuremman hyökkäyksen osaksi. Käsitökseni mukaan jääkäripataljoona saa monesti koukkaustehtävän juuri tällaisessa tilanteessa. Niinpä käsittelenkin seuraavassa niitä mahdollisuuksia, joita määrävahvuksella jääkäripataljoonalla on tehokkaasti suorittaa onnistunut koukkaus.

Viime sodissa saadut kokemukset osoittivat, että joukon siirtymisen maastoitse vihollisen selustaan edellytti yleensä tavallisuudesta poikkeavia ratkaisuja kokoonpanossa, jotta joukko olisi saatu liikkuvaksi ja tulivoimaiseksi sekä huolto järjestetyksi. Tämän päivän jääkäripataljoonan kokoonpano näyttää tekevän mahdolliseksi koukkauksen ilman erikoisratkaisuja, sillä kuuluuhan siihen jo elimellisesti jääkärikomppanioiden lisäksi pst-, viesti-, pioneeri- ja huoltovoimaa. Kuljetusvälineinä on polkupyöriä, suksia, ahkioita, moottoripyöriä, pyörä- ja telatraktoreita, maasto- ja kuorma-autoja sekä näiden lisäksi erikoisajoneuvoja.

Polkupyörä on paitsi maastokelpoinen liikkumisväline myös kuljetusväline, johon voidaan kiinnittää 20—30 kiloa tarvikkeita miehen oman pakkauksen lisäksi maaston vaikeudesta riippuen. Periaatteena on pidettävä sitä, että mies tarvittaessa pystyy nostamaan pyöränsä mahdollisten esteiden ylitse. Näin voidaan polkupyörillä kuljettaa aseita, ammuksia, miinoja ja elintarvikkeita sekä majoitusvälineitä. Polkupyörien mukanaolosta on se suuri etu, että tietön ja polkupyörien sekä samalla nopeuden hyväksikäyttö on mahdollista heti tilanteen salliessa. Sodanajan kokemuksena polkupyörien käytöstä koukkauksessa tiettömillä korpi-alueilla mainittakoon toisen jääkäriprikaatin koukkaus Ilomantsista Tolvajärvelle 11—13. 7. 1941. Matka tapahtui vaikeakulkuisessa korpimaastossa ja sen pituus oli n. 50 km. Pyörillä kuljetettiin mm. kranaatinheitteimet ja pst-ivääriit ammuksineen sekä majoitusvälineet ja kolmen päivän muona. Prikaatin komentaja eversti V. A. Sundman

JAAKÄRIPATALJOONAN KOUKKAUS

kirjoitti tästä koukkauksesta mm. seuraavaa: Näin varustetun ja aseistetun joukon eteneminen täysin tiettömässä korpimaastossa oli mahdollista, mutta etenemisnopeus rajoittui noin yhteen kilometriin tunnissa. Näin voimme todeta, että joukko voi kuljettaa mukanaan yhden päivän kiivaisiin taisteluihin tarvittavat ampumatarvikkeet. Lisäksi miehillä on mukanaan kolmen päivän taistelumuona, ja näin ollen pataljoona pystyy taistelemaan yhdestä kolmeen vuorokaudteen ilman, että varsinainen huolto seuraa välittömästi mukana.

On selvä, että pataljoonan lukuisat moottoriajoneuvot vaativat omat erikoisratkaisunsa ennenkuin ne pystyvät seuraamaan joukkoja korpilolosuhteissa. Yleensä jääkäripataljoonan koukkaus päättyy tielle ja tien katkaisemisen jälkeen on odotettavissa »henkireiän» aukaiseminen. Toisaalta koukkauksen onnistuminen riippuu suuresti siitä, onnistutaanko se salaamaan. Näin ollen pataljoonan huollon moottoriajoneuvojen välitön mukanaulkeminen ei olekaan suotavaa, vaan vasta taistelun alettua ryhdytään tarvittaessa tieuran raivaamiseen pataljoonan huoltamiseksi.

Voimme hyvin kuvitella, että vastustajan reservit ovat säännöllisesti psv-joukkoja sekä panssaroi-

duin tela-ajoneuvoin liikkuvaa jalkaväkeä. Tulemme tällöin siihen johtopäätökseen, että pst tulee tavoitteessa näyttelemään ratkaisevaa osaa. Tämän päivän jääkäripataljoonaan kuuluu huomattava määrä kevyitä ja lisäksi myös raskaita sinkoja. Kevyiden sinkojen mukana kuljetus ei tuota vaikeuksia. Sen sijaan raskaat singot joudutaan kuljettamaan erikoisratkaisuja käyttäen, mikäli traktorit eivät pysty välittömästi seuraamaan pp-joukkoja. Eräs mahdollisuus on kuljettaa ne kesällä polkupyörillä ja talvella ahkioilla. Sen määrän sinkojen laukauksia, mikä arvioidaan tarvittavan ennenkuin traktorit ehtivät tavoitteeseen, voidaan ajatella jääkärikomppanioiden miesten kuljettavan mukanaan oman varustuksensa lisäksi. Aivan vastaavasti voidaan kuljettaa myös kevyet kranaatinheitteimet ja niiden ampu-
matarvikkeet.

Kun pataljoona siirtyy maastoitse toimintaan, lienee selvää, ottaen huomioon nykyaikaisen vastustajan, että on vietävä mukaan mahdollisimman suuri tulivoima, jotta pystyttäisiin tehokkaaseen suoritukseen. Pataljoonan komentajan onkin valmisteluissaan kiinnitettävä erityinen huomio reitin valintaan, jotta saataisiin mukaan tarvittava materiaali. Tarkastelta-

essa koukkausreitit pituutta on otettava huomioon aikaisemmin esille tulleet seikat. Koukkauksen paljastuttua vihollisen reservien vastahyökkäys on muutamien tuntien, pahimmassa tapauksessa vain minuuttien kysymys. Toivottua tulosta ei aina saavuteta koukkauksella, vaan voimakkaan tulituen turvin käydyllyä kiiuvaalla taistelulla. Tästä seuraa, että pataljoonan on oltava tavoitteessa nopea ja tuli-voimainen, sillä kaluston ja ampu-
matarvikkeiden kuljettamiseen ei kenties ole myöhemmin aikaa taistelun ratketessa usein jo muutamissa tunneissa. Pataljoonan kannalta suurta tulivoimaa edustaa tällöin usein tykistö, jonka tulen ulottuvuus määrää siis eräänä tekijänä koukkauksen pituuden.

Koska meidän on aina lähdeittävä siitä oletuksesta, että olemme tulen suhteen alivoimaisia, on pataljoonan komentajan ajallista ratkaisua tehdessään pyrittävä ottamaan huomioon ne ajat, jolloin vihollinen ei täysin pysty käyttämään hyväkseen tulylivoimaansa ja tällöin saatava pataljoona liikukumaan mahdollisimman nopeasti. Tässä mielessä edullisin on pimeän aika.

Tavoitteeseen edettäessä on ha-
vaittavissa kaksi vastakkaista vaatimusta, nopeuden ja taisteluvälmiuden vaatimukset. Tiedustelun tulosten perusteella on nähtävä, milloin kullekin vaatimukselle on annettava etusija. Silloin, kun on käytettävissä polku-uria, voittaa ilmeisesti nopeusvaatimus; milloin taas ei ole uria, taisteluvaatimus todennäköisesti voittaa, koska nopeus ei silloin sanottavasti pienene,

vaikka käytetäänkin leveämpää etenemismuotoa. Nopea eteneminen ei kuitenkaan yksin ratkaise taistelua, vaan tavoitteessa on pataljoonan oltava taistelukykyinen ja sen vuoksi koukkauksen loppuvaiheessa on, mikäli olosuhteet sen suinkin sallivat, koottava pataljoona, lepuutettava sitä hetki ja sen jälkeen vasta ryhdyttävä taisteluun.

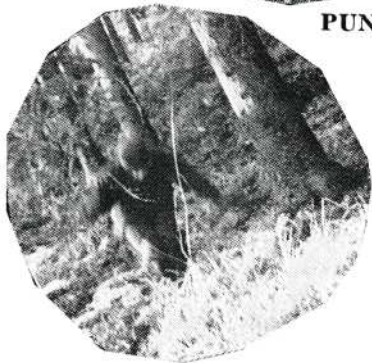
Pataljoonan kannalta olisi edullisinta, etteivät etenemis- ja toimintamaasto kiinnostaisi vihollista, jolloin pataljoonan koukkauksen liian aikainen paljastuminen olisi vähemmän todennäköistä. On kuitenkin muistettava, että nykyaikainen vastustaja pystyy maastossa täysin samanlaisiin suorituksiin kuin mekin.

Tehtävä ja tilanne määrittävät taistelun tavoitteessa. Sen tähden onkin pyrittävä siihen, että tavoitteeseen päästään yllättäin ja että toiminta siellä tapahtuu siten, että aloite säilyy. Ratkaiseva merkitys taistelun alettua on toimintanopeudella. Häikäilemättömyys ja jääkärien riuksat otteet ovat tässä tilanteessa valttia, ja niinpä onkin käytettävä pyörien auttamaa liikkuvuutta hyväksi niin aikaisessa vaiheessa ja niin paljon kuin mahdollista.

Näin voimme todeta, että Jääkäripataljoona kalustonsa ja aseistuksensa puolesta pyyystyy koukkaamaan tehokkaasti ja nopeasti. Meidän jääkärien tehtävänä on huolehtia siitä, että sekä henkisesti, että ruumiillisesti olemme kelvollisia käyttämään näitä välineitä ja että taisteluhenkemme tekee oikeutta jääkärien velvoittavalle perinteelle.

*Koulun johtaja
yliluutnantti
E. RIIKONEN*

PUNAINEN VALO — VALMIINA

Laskuvarjojääkärikoulutus Suomen Puolustusvoimissa on vielä tätä nykyä pientä niin miesluvultaan kuin kalustukseltaankin verrattuna suurvaltoihin. Varsinaisen hyppykoulutuksen runko on kuitenkin samanlainen olipa sitten kyseessä suurvalta tai jokin pieni valtio.

Vertaillessamme eroja koulutuksessa suurvaltojen ja Suomen välillä havaitsemme ne koulutusvälineissä. Suurvalloilla on käytössään monenlaisia hyppytorneja, joista hyppäämällä vaijerien varaan miehet toututetaan uloshyppyyn, putoamisen aikana suoritettaviin toimiin ja maahantuloon. Ilmalaivoista suoritetaan ensimmäiset hypyt jne. Suomen armeijan kalusto ei ole läheskään näin monipuolista, mutta se riittää hyppykouluttajille heidän kouluttaessaan poikia varmoiksi ja rohkeiksi hyppääjiksi.

Ennen kuin mies pääsee »nauttimaan» laskuvarjojääkärikoulutuksesta, on hänen läpäistävä erittäin tarkka lääkärintarkastus, psykofysiologinen koe. Tässä kokeessa tarkastetaan miehet täydellisesti. Kun sitten saa pukea ylleen »riekkopuvun» ja sovittaa jalkaansa ruskeat hyppykengät, alkaa tuskallinen kaikkea henkisiä ja ruumiillisia voimia vaativa koulutus kohti ensimmäistä laskuvarjohyppyä. Punaisena lankana on koulutuksessa nk. viiden viivan ja ristin — sääntö.

Se puolitoista viikkoa hyppykoulutusta, joka edelsi ensimmäistä laskuvarjohyppyä, tuntui pitkältä.

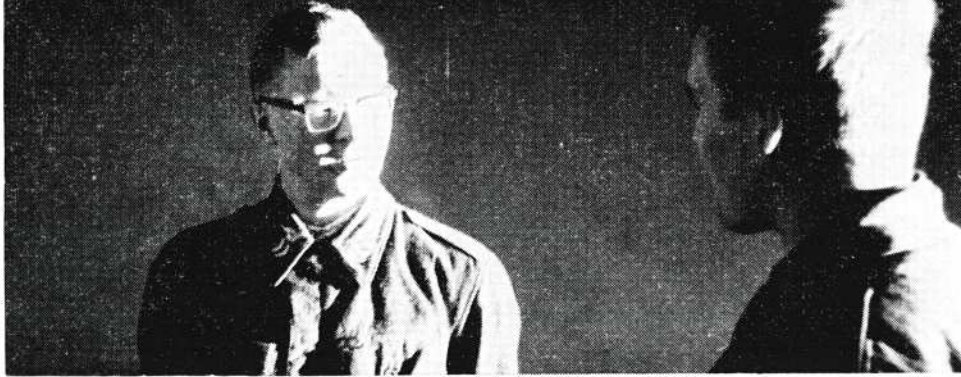
Ainakin omalla kohdallani se oli pisin puolitoistaviikkonen, mitä muistan eläneeni: jumppaa kunnan kohottamiseksi, uloshyppyjä, toimintaa ilmassa, maahantuloa ja tehtävät maahantulon jälkeen. Näissä asioissa temmellettiin puolitoista viikkoa aamusta iltaan kuin koneet. Jäsenet kipeentyivät jump-pien, 700—900 kertaa suoritettujen maahantulukuperkeikkojen, punnerrusten ja monien juoksukilometrien ansiosta, niin että tuntui siltä kuin olisi ollut Tauno Jaskarin kanssa painimatolla tai Sonny Listonin kanssa kehässä. Pää oli täri-nästä sekaisin, mutta yksi ajatus oli selvä ja mitä enemmän ruumis kärsi sitä selvemmäksi se kävi: hyppään vaikka sateenvarjolla kunhan vain hyppäämään pääsen.

*Oppilaskunnan kuraattori
kersantti*

I. NORISMAA

Varjo on selässäni ja seison koneen »siivellä» hyppymestari ykkösen tarkastuksessa. Ensimmäinen hyppy on edessäni. Polvet ovat vellinä ja vatsa tuntuu tyhjältä. Hyppymestari ykkösen pudotuskäskyn sanat: »Suoritatte ensimmäisen laskuvarjohyppynne Utin lentokentällä, hyppykorkeus 400 metriä pelottavat. Ajattelen: Uskallanko? On pakko uskaltaa. En käänny ovelta, vaikka henki menisi. Koneen noustua »kuorma» virittää reippaita lauluja ja kerrotaan karkeitä juttuja pelon pysyttämiseksi taka-alalla.

Vetäjät hyppäävät ensimmäisinä. He leijuvat jo turvallisesti kohti maata. Seuraavalla ylilennolla on minun vuoroni. Kuulen kuin unisani hyppymestari ykkösen käskyn: Neljäs hyppyerä ylös, koukkuun kiinnitä, tarkastakaa varustus. Vatsassa kouraisee omituisesti kiinnittäessäni laukaisuhihnan koukkuja. Pelko yrittää saada yliotetta. Käteni vapisevat tarkastaessani äärettömän tarkasti varusteitani. Polvet eivät tahdo pitää ilmakuopissa ja ääneni värisee ilmoittaessani hyppymestarille: Ykkönen valmis, erä valmiina. Valmiusasentoon — mars. Etenen lentokonemarssia kohti oviaukkoa, joka tuntuu olevan liian lähellä. Seison oviaukossa ja katselelen kauas taivaanrantaan. Puristan rystyset valkoisina koneen oviaukon laitoja ja hymy hyppymestari kakkoselle on vain irvistys. Tunnen olevani pieni tässä maailmassa. Olkapäät ja käsivarret turtuvat. Vilkaisen varavarjon kahvaan ja ajatus, että vetäisen siitä hätäpäissäni, saa kylmän hien nousemaan otsalleni. Punainen valo — VALMIINA. Otan valmiusasennon ja keskityn hyppyyn. Pelkoni on hävinnyt. Vihreä valo — MENE. Olen ulkona enkä tajua mitään. Aloitan laskemisen 101 ... 102 ... Tunnen, kuinka potkurivirta vie jalat altani. Kiepun ilmassa. Maa vilahtaa silmissäni. En tunne mitään repäisyä. Eikö varjo aukeakaan? 103 ... 104 ... Tunnen riuhtaisuun olkapäissäni. Jalkani painuvat alas. Katson ylös ja näen kuvun valtavan suurena pääni päällä. Kiljasen riemusta. Se aukesi. Tällaista tunnetta en ole koskaan kokenut enkä sitä milloinkaan unohda. Olen hypännyt laskuvarjolla, joka aukesi.

Tääl' orpona oon
orjana Herran maalla
kuin käpy maassa
mä risuna Herran vainiolla.

Opp. R. Töntsi

TIENVIITTA

Nuori asevelvollinen, sinäkin olet varmaan joskus ollut yksin retkellä tuntemattomalla seudulla. Kartta ja kompassi ovat silloin olleet sinulla suunnanäyttäjinä. Mutta vaikeassa maastossa voi kokenutkin suunnistaja eksyä. Silloin hän on iloinen löytäessään eteen tulevasta tienhaarasta tienviitan, joka johdattaa hänet jälleen oikeaan suuntaan.

Ihmisen elämä on kuin purjehdittamista aavalla elämän merellä. Merkkivaloina ja tienviittojina on tähän asti ollut meillä koti ja koulu. Mutta purjehdittuamme suuremmille selille ja kaukaisille ulapoilta, isänmaanpuolustukseen on kotirantojemme majakkavilkku muuttunut vain muistoksi. Sulkiesamme viimeisen kerran koulun ovet jäljessämme, edessä tuntematon, täynnä vaaroja oleva elämä, onkin tienviittanamme omatunto sekä kaikelle altis mieleemme.

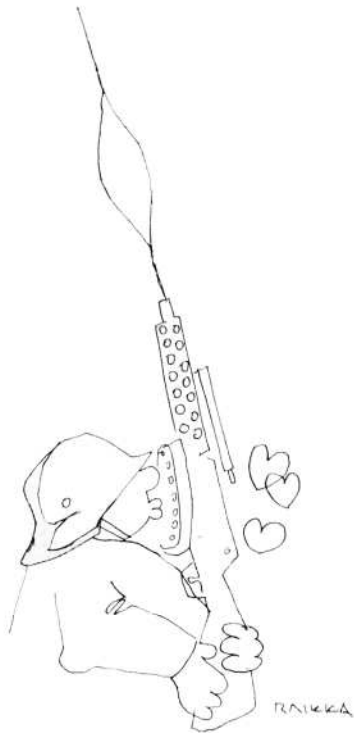
Astuessamme palvelemaan vakinaiseen väkeen, ei meillä vielä tässä iässä ole ihmiselle varmoja, omakohtaisia kokemuksen perusteella saatuja pysyviä vakaumuk-

sia. Meitä vaivaavat vielä kaikenlaiset epäilykset. Mikä lapsena on totuttu pitämään pyhänä ja puhtana, se nuoren ihmisen älyssä epäilyksien muodossa menettää merkityksensä. Kun ruumiilliset ja henkiset voimat tällöin vielä parhaiten kukkivat ja häntä alkavat miellyttää elämän nautinnot, niin paha henki viettelee silloin nuorta ihmistä juomaan suuren siemauksin syntien maljasta ja luopumaan siitä, mikä aikaisemmin oli pyhä ja arvokasta.

Jokaisen ihmisen on hyvissä ajoin valittava oikea taakka kannettavakseen. Heidän on tehtävä valinta joko sielua ylentävän tai sitä alentavan alistumisen välillä. Antamalla nuorelle ohjeita ja neuvoja elämän ulapalla, saadaan hänen henkinen tasapainonsa varmistumaan ja uskonnollinen tunne pääsee valtaansa. Toisaalta on hyvin vaikeaa elämän ristiaallokoissa löytää se tienviitta, joka johdattaa nuoret löytämään elämän salaisuuden, tiedon siitä, mikä on oikeaa ja mikä sielulle turmelusta tuottavaa.

Hän, joka sanoi: »minun ikeeni on kepeä», on juuri se viitta, jota meidän tulee uupumatta seurata. Ilman tätä auttavaa iestä ihminen vaipuu turmeltuneisuuteen. Nuoruus etsii onnea ja iloa, mutta todellista iloa tunnetaan vain Kristuksen ikeen alla oltaessa. Tämän ikeen ulkopuolella olevat eivät nauti koskaan sitä todellista iloa — he ainoastaan huvittelevat. Todellinen tienviitta vanhurskauden, onnen ja rauhan valtakuntaan on Kristuksen ies. Alistuen Kristuksen käskyille, nuoret ihmiset eivät menetä voimiaan ja tarmoaan, vaan Kristuksen vaatimuksilla ihmisen tahto kehittyy, voimistuu ja kairaistuu.

Näistä uskon koettelemuksista ja Kristuksen ikeessä lujana pysymisestä on meille säilynyt lukuisia esimerkkejä kirkon marttyyriactioissa. Heidän esimerkkiään noudattaen tulee meidänkin ottaa taakaksemme Kristuksen päälle sälytetty ies, yhtyen marttyyrien sanoissa: »Rakastakaamme toinen toistamme, että, yksimielisesti tunnustaisimme Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.»

AHAHAHAH AH

Sinä rautakierteinen impeni.
Sinä unieni haamu,
unettomien öitteni KUKKA.
Nyt sanoilla ihanuuttasi tavoitan,
sulojasi ylistän.
Muistatko kiertotietä käytimme,
kun kulimme kuun kupehelle?
Sinun muotosi oli romuluisempi
kuin muiden tuliluikkuihin
suutelosi toi mieleeni
kärisevän auringon.
Kun susta erosin,
joka kantovuorolla asteen

kylmenin,
mutta hahmosi kurvikas
aivoissani raatoi,
silti siihen koskea en voinut.
Tyydytyksen antoi mulle kuhmu,
pääni sille kutupaikan soi,
voi jos sut saisin omaksein.
Sinut hukuttaisin suutelmillalalala
Höytiäiselle soisin,
alle kylmän lumpeisen
suvisen talvisen veen.
(muuten melko kaunis järvi
syyskuussa)

VANNOUTUNUT IHAILIJASI:
RAIKKA

Nälkä on hyvin epämiellyttävä seuralainen. Se saa sotiltaan valtaansa silloin, kun huolto ei toimi ja henkilökohtainen ravinto loppuu. Tällöin tilanne on hyvin pulmallinen, sillä yleensä ei metsän siimeksessä ole nisukauppoja. Mitä metsäsissi silloin tekee tyydyttääkseen nälkäänsä? Irroitaa saappaitensa puolipohjat ja keittää ne pakissaan. Väärin. Sen sijaan hän terästä katsettaan ja tähyttää ympäröivää luontoa, ja pian todellisella sissillä on puolinen tiedossaan. Kokematon sissi saattaa kuitenkin joutua vaikeuksiin ruoan hankinnassa. Siksi anna muutamia lyhykäisiä neuvoja ja ohjeita.

Luonnosta saatava ruokamateriaali vaihtelee vuodenaikojen mukaan. Vaikeinta on talvisaikaan. Suosittelen lintupaistia. Viritetään rita metsälinnuille ja odotetaan pari vuorokautta, jolloin, toivon mukaan, joku onneton pyy menee lankaan ja joutuu sissin ravinnoksi. Lintu kynitään ja paistetaan hiljaisella liekillä. Jälkiruokaiksi sopivat jäätyneet puolukat, jotka kaavitaan

poromaisesti esiin lumen alta alus-NÄLKÄNÄLKÄNÄLKÄNÄLKÄNÄLKÄNÄLKÄ kasvillisuuden seasta.

Kesällä tilanne on jo toinen. Luonto tarjoaa mitä moninaisimman ruokalistan. Suolaheinistä ja ketunleivistä voi keittää ravisevan keiton. Kielon lehdet eivät myrkyllisyytensä vuoksi ole suositeltavia. Edelleen voi pyydystää metsän pikku eläviä ja rakentaa niistä hiukopaloja. Hedelmätarhat ovat paikkoja, joissa sissi voi tyydyttää c-vitamiinin tarpeensa. Tähän keinoon saa turvautua kuitenkin vain äärimmäisessä hädässä ja lainausmielessä. Ruokajuomiksi ovat sopivia raikkaat luonnonvedet. Saadaksesen vaihteeksi maitoa tulee sissin olla lypsytaiminen.

Huomaammekin, että ei ole syytä kuolla nälkään, vaikka sivistyksestä tuodut ruoka-aineet repussa painaisikaan. Lopuksi eräs syksyinen ruokalaji. Kerätään metsästä sieniä (myrkkysienet jätetään omaan arvoonsa) ja keitetään ne paloitetuina. Keittoveteen lisätään mausteeksi muutamia havunneulasia. Hyvää ruokahalua toivoo

DIMI

Saappaan yläosaa, joka on torven muotoinen, nimitetään varreksi. Alaosaa ei johdonmukaisuudesta huolimatta nimitetä kukaksi, vaan teräksi. No, onhan sekin kukkaan viittaavaa. Alimmaisena, maata tallaavana osana ei suinkaan ole terä- tai kukkapohjus vaan pohja. Tuntuu kuin saapas osiensa nimityksen perusteella olisi lähellä romanttista kukkaismaisemaa. Siihen tuntuu sisältyvän jotain herkkää, tunteisiin vetoavaa salaperäisyyttä ja kuitenkin siinä on samalla miehekästä karuutta.

Monet tuulet ja tuiskut kestäneenä saappaalla on kokemusta elämän ankeudesta. Se on myös selvillä elämän iloista ja riehakkaasta rentoutumisesta. Onhan se »luistellut», tosin hieman jäykän kankeana, pitkin liukkaita tanssilattioita ja häikäissyt pintakiillolaan edessään pakenevat naisen jalkineet. Tämän tahdoin vain kertoa tähdäkseni jokaiselle selväksi kuinka paljoa kokeneesta esi- neestä, etten sanoisi persoonallistumasta, on kyse.

Jo edellä viittasin saappaan herkkyyteen. Se ehkä ihmetyttää. Mutta kun asiaan syvemmin perehtyy, huomaa, että saappaasta ja herkkyydestä voi puhua samanaikaisesti aivan yhtä hyvin kuin vaikkapa kenraalista ja arvomerkeistä.

S A A

Aika kuluu. Alokkaasta on tullut »oikea» sotilas. Hän kestää rasi-
tuksia ja osaa työn keskellä ren-
toutuakin. Hän muistaa ajan, jol-
loin hän milteipä vihasi saappaita,
niitä samaisia saappaita, jotka tun-
nollisesti ovat seurailleet häntä an-
karista sotaharjoituksista kihelmöi-
viin iltalomilla tapahtuneisiin rak-
kauskohtauksiin. Tuntuu kuin saap-
paat eläisivät omistajansa mielen-
tilaa myötäillen ja aina uskollisina
pysyen.

Lomalle lähtiessä saappaan kiilto
kuvastaa miehen iloja ja kirkasta
tulevaisuuden kuvaa. Kiilto kuu-
luukin saappaan oikeaan olemuk-
seen. Se ei tahdo lähteä edes iltal-
lomalle likaisena — sen kai esi-
miehetkin ovat huomanneet.

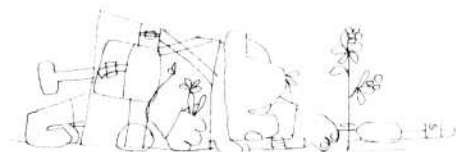
Raskaan sulkeisen jälkeen saapas
ikäänkuin avaa suunsa irronneen
pohjan muodossa helpottaakseen
omistajansa kiivasta hengitystä ja
osoittaakseen työn raskautta. Rän-
täkelillä suoritettu rankka jotos
uuvuttaa miehen. Niinpä saapas-
kin sitten illalla heittäytyy lattialle
varsi velttona ja koko olemus mär-
känä kykenemättä tointumaan il-
man omistajansa huoltavaa kättä.
Näin muodostuu molemminpuolinen
luottamus. Teltassa lämpimän kam-
minan ääressä saappaiden pohjat
alkavat kuivua ja pian ne hyvän-
tahtoisesti hehkuvat lämpöä omis-
tajansa kohmettuneisiin jalkoihin
ja nukuttavat hänet onnelliseen
uneen.

Niinpä voidaankin todeta, että
saappaat heijastelevat herkästi
omistajansa sieluntilaa aina uskol-
lisena pysyen. Saappaasta melkein
voitaisiinkin käyttää pronominia
Hän turvaumatta personifikaatioon.
Silti varusmies voikin sanoa siviil-
issä saappaasta puhuessaan: Hän
oli minulla ja minä hänessä ja me
yhtä olimme.

Kun mies astuu asepalvelukseen,
hänelle heitetään saappaat syliin jo
kasarmin ovella, noin kuvaannol-
lisesti sanoen. Tällöin sekä saap-
paat että alokas vierastavat toi-
siaan. Molemmat ovat joutuneet
uuteen ympäristöön.

Alokas ei pidä saappaista eikä
edes sen voimallisesti tukevista
varsista, vaan oudoksuu niiden
painoa ja hankausta.

P A S

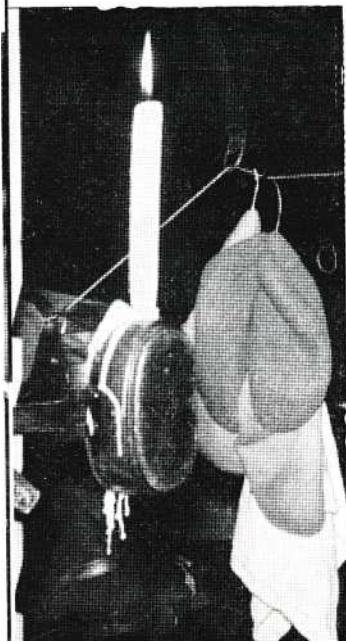

kaukana edessä
takana
ympärillä
sotatorvet
ja kanuunat
ja tuliluikut
polkumylly alla
kuulamylly

selässä
liivit ja lippaat
ja paino
hartioissa

kynttilä
keskisalossa kamiinassa
puna
himmeä ja kirkas ja kuuma
en vaihda palaneita
ja halot ja rakot ja

otsa
hiessä
pingerrys
kasvoilla ja
eläimen irvistys
perrrrr

kolmen päivän väsymys
ja yskä kuin
konetykki
ja sarrja ja
kaistapäätuomari ja
oppilas
ei muuta

ja tänään muistot
ja autuus

kestinpä
ja näen äidin
ja isän ja

hänet
olen voittanut
enkä turhaan taistellut
ja lauantai
ja suunta omani
ei kukaan
ei vedä viittä etäistä
metriä aseeseen ja
selkään
tie lyheni
ja huomenna
uusiksi

Se Suuri Ottelus kuin käytiin ennen sitä Suurta Tappelusta

Koko Suomen oma Pekka olisi sanonut, että ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua. Meikäläiset koko KarJP:n omat oppilaat oli puolipakolla värvätty tyhjää toimittamasta kahtakymppiä maksamaan ja kehotushuutoja karjumaan. Tilanne kehittyi kuitenkin sellaiseksi, että kun omille huudettiin ja vieraille taputettiin käsiä, kurkut jäivät selviksi, mutta kädet tulivat peräti kipeiksi. Eli lievästi sanoen saimme suuntäyden pellonparannusta.

Itse tapahtuma kaikessa lyhykäisyydessään: 17. 1. hyristeli gazillinen puskaspecialisteja yhden luutnantin johdolla ottamaan mittaa KarJP:n oppilaista koripalloilun jalossa taidossa. Kohteliaat isännät antoivat vieraiden voittaa murskaluvuin 49—35. Peräkaneetit olivat sen mukaisia:

— Hyvältä tuntuu. Aavistin etukäteen häviön. Pojat vain vahvistivat aavisteluja harjoituksissa. Pallonperässäjuoksentelua:

(kuraattori)

— Vähän raakaa, siis viimeistelelemätöntä. Ystävyysottelu.

(toisen puolen toiseksi paras)

— Tappelumatsi. Oikea puoli mustelmilla. Aina handussa kiinni.

(toisen puolen paras)

— Hyvin keskinkertainen ottelu. Tuomaripeli heikkoa:

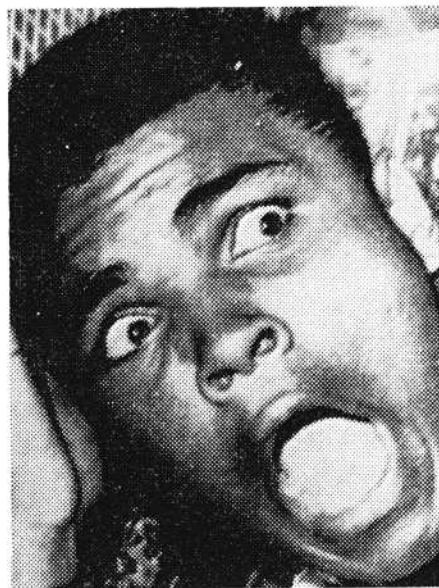
(tuomari)

— Toinen tuomari erinomainen.

(toinen tuomari)

— Meissä ei mitään positiivista. Niillä oli pituusylivoima.

(oman puolen paras)

— Salaisuutemme hermojen hallinta ja tähtipelaajat. Teikäläisillä yritystä. Olen ylpeä, että jaksoin loppuun.

(luutnantti joka pelasi)

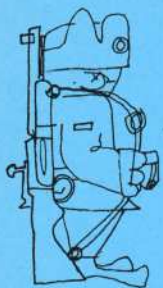
— Hävittiin kun mätät melonit.

(varamies)

— Huono huutosakki.

(allekirjoittanut)

NN.

JOTAKIN ERIKOISTA...

Gougain sai aikaan punaisella ja vihreällä siveltimen vedolla intohimon. Oppilaalla on intohimoja erivärisiä ja kaikenkarvaisia. Kun oppilas tarttuu käytäväharjojaan kuvastuu hänen untuvanpehmeistä kädenliikkeistään ikimuistettava väriläiskä silmiemme verkkokalvoon. Yhtä tulenpalavasti hän rakastaa, palvoo harjaansa kuin armastaan tanssittaessaan tätä koti-seutunsa työväentalolla.

Vincent Van Gogh loi vaaleilla väreillä unenomaisen tilan. Oppilas ei tarvitse värejä. Hän nukkuu kaikkien taiteen sääntöjen mukaan missä asennossa, missä paikassa ja minä hetkenä hyvänsä.

Vaikuttaako silti esimerkiksi expressionismi oppilaan henkimaailmaan, tai onko expressionismi yhtä

kuin oppilas. Expressionismihan ei ole mikään lehtinismi tai jotain yhtä sanomalehden kuivaa vaan punaisen ja iltaruskon kukertavaa taivaanrantaa ja kesätuulen hönkinää, jota myös taiteenhaaraksi kutsutaan.

Me sotilaathan olemme hyvin ojennettuja persoonanpoikasia. Harvoin luomme nismiiä muodossa molottaessamme tai taakse-eteenvasemmalleoikealle poistuessamme. Hiestä märät valkoiset aivosolumme täyttää vain yksi helpottava huuto JOUKKUE! Mutta poikkeus vahvistaa säännön. Niin sanovat kieliopin rabbit.

Melko agressiivinen luomus syntyi kun oppilas poistui penkalta väärään suuntaan ja joutui melko haluttoman alastulon vaikutukses-

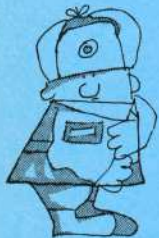

ta lumenkarvaiseen syleilyyn. Siinä hyminässä oli viivojen sinfoniaa. Käsi teki laajan kaaren, polvesta syntyi möhkyinen pigmentti.

Tällainen on melko raskasta sulkeisjärjestystaidetta. Sijansa ja sanansa saa aikaan pakkaskylläinen reipas taistelukoulutus. Kuinka herkkää siveltimen helinää onkaan oppilaan talviaurinkokylpy tuliase-man pohjalla. Kymmenen kappaletta kuusenhavuja. Yksi jokaista sinistä sormea kohti. Polvetsiviilivatsakyynärpäät jännittyvät kuusimetsän päällä. Siinä kaksi kovaa. Oppilas ja vetinen lumi.

Oli miten oli. Taide on taidetta ja oppilas on yhä metsän nopein nisäkäs.

RAIKKA

POLKU PYÖRÄ

Polun merkki on — — — — ,
pyörän tuntematon.

Entä oppilaan merkki?

Se on muodoltaan säännöllinen (ellei apukouluttaja ole koetellut sen istuvuutta hihaan); pääväreinä siinä ei ole punainen eikä vihreä, tarkemmin sanottuna ei myöskään keltainen eikä sininen.

Kaikki alkoi suunnilleen loka-kuun puolivälissä, jolloin siviilimies haudattiin harmaaseen sarkaan. Tuli sitten aamu ja kello 06.00 — syntyi alokas. Hänen onnekseen ruotsalais-suomalaiset joukot olivat taistelleet Narvassa jo marraskuun 20. päivänä, josta syystä alokkaasta tuli jääkäri ex tempore. Muutamien hihaan ilmestyi pieni mustavalkea laikku, joka en-teili talven tuloa.

Tummat joulukuun pilvet viistivät puolukan varpuja nakaten lumihiihtaleen, pari jäätyneeseen poteroon. Tunnelma oli jollakin lailla odottava. Kunnes . . . , kunnes jouduttiin (lue: päästiin) Pahkajärvelle, jossa vietettiin viikon verran suuren juhlan, sotaharjoituksen aattoa. Pahkajärven tienoilta Mäntyharjun reitti johti etelään, mutta oppilaiden pohjoiseen, vastavirtaan.

Suvanto, koski, suvanto . . . sinikeltaviikko, jonka suojelijana toimi kenraaliluutnantti Jorma Järventaus. Rivit olivat harvenneet jo niin paljon, että kerrankin avomuodot pysyivät moitteettomina. Ja siitäkös meitä kiitettiin. Yhteinen vihollinen, ankara pakkanen laimensi osonttajien intoa ja muutti keltaiset sinisiksi Celsiuksen miinussa.

Jos keltaisen ja sinisen keskiarvo on vihreä, niin luutnantin ja kapteenin keskiarvo on yliluutnantti.

Tämän huomasi allekirjoittanut puhutellessaan yliluutnanttia luutnantiksi, mutta kokeneena teorian miehenä päätti seuraavan kerran puhutella tätä kapteeniksi . . .

Väapelimme mainitsi joskus olevansa kurssin äiti — tässäkin tapauksessa isä on tuntematon, mutta väliäkö sillä; lapsena on kurssi, joka nyt alkaa olla puberteetti-iässä. Mm. ensimmäinen kyselykausi miksi-tunnuksineen lienee takanapäin.

Aamujen laskenta kiihtyy, ja saalistavan kotkan katse on pysähtynyt siviilihiireen, jota odottaa helmikuun 15. ja sotaharjoituksen aikaisen hernerokan sekä keltaisten sarrjat kestänyt KarJP oppilaineen päivineen. Ja varsinkin päivineen.

Jääkärin tulee erikoisesti kehittää hiihtotaitoaan. Tästä syystä on hiihtourheilua kurssin aikana harastettu kilpailumielessäkin melko paljon. Monien oppilaiden hiihtotaito on ennen armeijaan tuloa päässyt ehkä ruostumaan. Täällä sitten saadaan ikäänkuin uusi kosketus hiihtämiseen ja toivottavaa olisi, että hiihtokinä ei sammuisi siviilissä, vaan jatkuisi vuodesta vuoteen tuoden harrastajalleen liikunnan iloa ja terveyttä.

Ensimmäisen kerran kurssin oppilaatittelivät voimiaan Tupatuoppi-kilpailun merkeissä. Kilpailu käytiin tupakunnittain eli tupa tupaa vastaan eikä armoa totisesti tunnettu. Raikas metsämaasto kohottaa taisteluintoa ja reilun pelin henkeä. Tätä henkeä oli havaittavissa näissä kilpailuissa. Mutkana matkassa oli erilaisten näppäryystehtävien lisäksi sotaharjoitusvarustus ja majoittumisvälineillä täytetty ahkio. Kilpailutehtävät olivat senlaatuista, että jokaiselle ryhmän jäsenelle löytyi tekemistä; esim. A haki nuotiopuut, B teki pilkkeitä, C kaivoi pakin esille vedensulattamista varten jne. Teltan pystytys on tässä mielessä jokaiselle selvä. Siis pelin henki oli yhteistyö on voimaa. Kilpailussa sattui tietysti myös kommelluksia, etupäässä sen vuoksi, että on vaikeata päästä ahkion kanssa sinuiksi. Niinpä ahkiot saavatkin ottaa kontolleen sen, että metsään silloin tällöin singahti heleä voimasana. Kivääri- ja tukkilinjan intressit menivät hieman ristiin, sillä tukkilinja hiihti paremmin, kun taas kiväärilinja käytteli paremmin koordinaattimittaria. Kilpailun voitti tupa Sortavala, jonka isännät joskus ylpetyttä tuntien kertovat saavutuksestaan lastenlapsilleen.

AuK:n hiihtomestaruus ratkaistiin 15 km:n pituisella reitillä. Kaikki oppilaat yrittivät sinnik-

käästi loppuun saakka, vaikka monia 15 km:n lenkki alussa hieman hirvittikin. Tavalliset töppöset eivät ole tottuneet tällaisiin matkoihin ainakaan kilpailumielessä. Niinpä varmasti monet tunsivat hienoista ylpeyttä matkan suoritettuaan. Etukäteissuosikit valtasivat kärkisijat: 1) Opp. Naumanen, 2) Opp. Happonen, 3) Opp. Karvinen.

Hiihtosuunnistus oli monille uusi ja outo kilpailumuoto. Hiihtosuunnistuskilpailu oli mielenkiintoinen sikäli, että siinä jouduttiin vaivamaan myös yläpäätä. Kehittävää urheilua, sillä jääkärin tulee olla maastossa liikkuaan yhtä terävä ja tarkkaavainen kuin nopeakin. Kilpailun viidelle parhaalle luvattiin palkkioksi sunnuntailoma.

Kannatti siis yrittää. Kilpailun voitti musta hevonen opp. Nuutinen. Helsingiläisnuorisokin ryynnisti miellyttävästi; toinen sija opp. Holm.

Samalainen hiihtosuunnistus suoritettiin myös pimeäolosuhteissa. Jokainen teroitti katseensa vähintään kissannäön vertaiseksi, sillä latua oli mahdotonta nähdä. Jos tarkkaavaisuus hieman laskee oli seurauksena iloinen kuperkeikka. Silloin tällöin oli pysähtyttävä kuuntelemaan rapinaa edestäpäin ja suunnistettava äänien mukaan. Kukaan ei eksynyt metsään, mikä todistaa sitä, että suunnistuskoulutus on kantanut hedelmää. Kilpailun voitti koordinaattivirtuosi opp. Ruuskanen. Onneksi olkoon!

Pataljoonan välisissä hiihtokilpailuissa ovat oppilaat pitäneet hyvin pintansa eikä muille ole jätetty paljoakaan sanomista.

Ampumahiihto on jo kauan ollut suosittu kilpailumuoto armeijan piirissä. Oppilasta valittiin ampumahiihtoon valmennettavien ryhmä ja tuloksetkin sitten nähtiin.

Pataljoonan ampumahiihtomestaruuskilpailujen henkilökohtaisen voiton korjasi opp. Happonen E. Joukkuevoiton sai sitkeä iskuryhmämme, jossa hiihtivät oppilaat Naumanen, Karvinen, Luukkonen, Happonen, Turunen sekä Huotari. Pataljoonan välistä partiohiihtoa hallitsi koulun joukkue suvereenisesti. Kilpailun voitaneessa joukkueessa hiihtivät opp. Naumanen, Karvinen, Luukkonen ja Happonen. AuK soitteli ensiviulua myös pataljoonan murtomaahiihdon mestaruuskilpailussa. Henkilökohtainen mestaruus tosin jäi harmittavan sekunnin päähän, mutta joukkuevoitto oli jälleen selvä. Viestimestaruuskilpailut suoritettiin hyvissä olosuhteissa ja pataljoona vietti todellista urheilujuhlaa. Koulun molemmat joukkueet tiesivät tehtävänsä ja kilpailu ratkesi jo ensimmäisessä vaihdossa. Koulun I-joukkue ryynnisti johtoon pitäen sen loppuun saakka. II-joukkue selvisi vaihtelevien tilanteiden jälkeen neljänneksi. Kilpailu oli erinomaisen vauhdikas ja tarjosi katsojille täysipainoista katseltavaa. Joukkueissamme hiihtivät vanhat tunnetut hiihtäjämme eikä mitään haavereita sattunut matkalla.

Muu urheilutoiminta on näin talvisaikaan jäänyt vähemmälle osalle. Mainittakoon kuitenkin koripallo-ottelu **PohSavPr/AuK:ta** vastaan, josta toisaalla lehdessämme. Pöytätennistä on myös ahkerasti pelattu vapaa-aikoina.

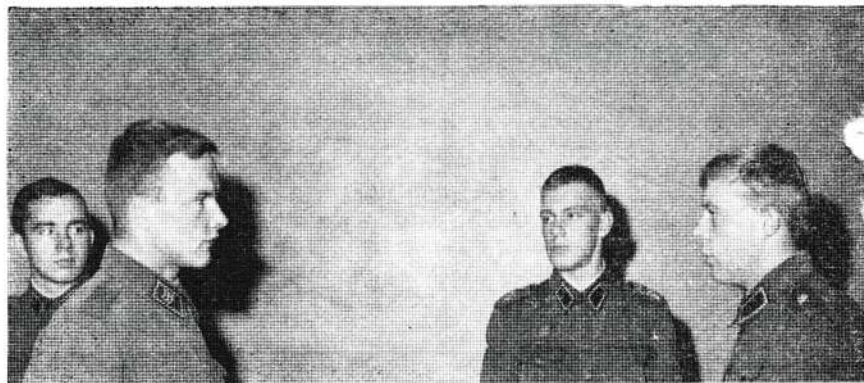
Voidaan sanoa, että yleensä urheilutoiminta on ollut vilkasta ja urheiluhenki kaikissa kilpailuissa kiitettävää.

**Koulu kunnan kohottaa,
kärkisijat valloittaa
hei, hei, hei!**

Opp. D. Gluszkow

KERRAN

KADET

HYVAT ALOKKAAT!

On tullut jälleen se aika vuodesta, jolloin uusi ikäluokka — tällä kertaa ikäluokka 1944 — astuu suoritettavaan hieman sekavin tuntein meille jokaiselle suomalaiselle miehelle kuuluvaa asevelvollisuuttaan.

Te, nuoret alokkaat, olette saaneet kunnian saapua täyttämään tätä vaativaa ja vastuuntuntoista velvollisuuttanne tänne Karjalan Jääkäripataljoonaan. Käytän rohkeasti sanaa »kunnian», muodostavathan juuri jääkärit jalkaväen iskukykyisimmän ja terävimmän osan. Karjalan Jääkäripataljoona puolestaan tulee luomaan teihin — kuten on luonut kaikkiin aikaisimpiinkin saapumiseriin — sen maineikkaan jääkärin henkeen, joka muo- vaa teidät tämänhetkisestä hajanaisesta ja ehkä hieman arastakin massastanne lujan, yhtenäisen ja iskukykyisen joukon, joka tarpeen tullen on valmis puolustamaan kaikkea sitä, mikä meille suomalaisille on pyhää ja kallista.

Tämän takia teiltä tullaan vaatimaan varsin paljon. Alku on tietenkin hankalaa ja lukuisia kummelluksia sattuu aivan varmasti jokaisen kohdalle. Eikä ihme; olettehän siirtyneet erilaisista kotioloistanne teille täysin vieraaseen ja tuntemattomaan ympäristöön. Näin ollen luonnollisestikin on teille kaikki uutta ja outoa. Näinä vaikeilta tuntuvina alkuaikoina tunnettekin itsenne melkoisella varmuudella jonkinlaisiksi palapelin monimutkaisiksi osiksi, joita ei millään tahdo saada vaadittuun muotoon.

Te totutte kuitenkin tähän kaikkeen uuteen ja ihmeelliseen tuihuun sangen pian. Teidän itsetuntonne voimistuu päivä päivältä ja palapelin monimutkaisimmatkin osat alkavat ihmeen helposti mennä paikoilleen; löydätte jälleen hetkeksi kadonneen oman itsenne. Teistä tulee kokonaisuus ja pian huomaatte olevanne sitä Suomen armeijan valiojoukkoa — jääkäreitä — jotka ovat jättäneet meille tämän päivän nuorille arvokkaat perinteet vaalittaviksemme.

Lopuksi pyydän saada esittää vanhemman ikäluokan puolesta teidät — hyvät alokkaat — mitä vilpittömimmin tervetulleiksi Karjalan Jääkäripataljoonaan. Erään asian haluan kuitenkin teille vielä sanoa: Vaikka taipaleenne aika ajoitin tuntuukin raskaalta ja katkeralta, tulette jälkeensä kuitenkin huomaamaan, ettei matkanne tänne suinkaan ollut turha.

koulun johtaja
ylii riikonen

ltn kummunmäki

vääpeli kankainen

alikä laitinen

alava anssi 44
opiskelija
joensuu

haponen eino 40
yo
kuopio

hassinen jorma 43
merkonomi
kiihtelysvaara

holm jaakko 43
optikko
helsinki

husman kaj 44
yo
kuopio

hyvönen rauno 43
yo
nurmes

hyryläinen juhani 45
merkkaaja
kajaani

härkönen esko 46
opiskelija
pielisjärvi

ihalainen pekka 43
yo
nurmes

kinnunen tapio 42
yo
helsinki

kling kari 45
postimies
helsinki

kontio matti 43
liikeapulainen
vuottolahti

korhonen heikki 43
yo
viinijärvi

kyllönen toivo 43
sekatyömies
kuhmo

Älkää heittäytykö hentomielisiksi!

I JOUKKUE

niemi pekka 44
opiskelija
pielisjärvi

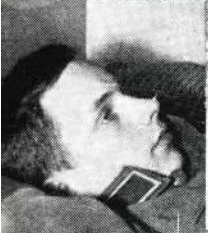
nikoskinen yrjö 43
varastomies
vilppula

nousiainen seppo 43
yo
outokumpu

mäklin olavi 45
myyjä
helsinki

väistö markku 44
opiskelija
helsinki

maukonen matti 43
yo
lieksa

volanen raimo 43
yo
helsinki

puranen heikki 43
huoltomies
helsinki

rokkonen olavi 43
yo
pielisjärvi

rouvinen aulis 43
maanviljelijä
rasisalo

tukiainen risto 43
mylläri
heisinki

partanen risto 43
yo
iisvesi

kers norismaa

sorjonen reijo 44
opiskelija
joensuu

alio matikainen

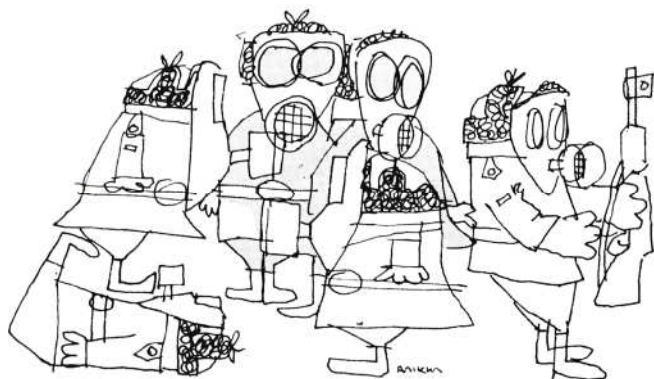

kers hartikainen

alík Piironen

Vinosilmällä kakkospärstä.

II JOUKKUE

1 eskelinen erkki 43
yo
kiihtelysvaara

2 gluskow dimitrij 43
yo
helsinki

3 gröhn oiva 43
maanviljelijä
kitee

4 heikkinen onni 41
yo
ristijärvi

5 hiltunen pentti 44
koneistaja
tohmajärvi

6 jaaranen martti 43
yo
valtimo

7 kaarela arto 45
autopeltiseppä
helsinki

8 kajo kari 45
opiskelija
kontiolahi

9 karvinen matti 46
muusikko
joensuu

10 kaurio olavi 44
asentaja
helsinki

11 keränen pertti 43
yo
ilomantsi

12 kokko markku 44
opiskelija
kiihtelysvaara

13 korhonen erkki 43
yo
joensuu

14 lehtonen jorma 42
yo
turku

15 naakka onni 43
yo
joensuu

16 näse kalervo 43
yo
helsinki

17 oilinki seppo 45
opiskelija
helsinki

18 poutanen juhani 45
yo
 tampere

19 puranen matti 44
yo
helsinki

20 riekkinen pekka 43
yo
nilsiä

21 rämä juhani 43
yo
joensuu

22 savander paul 45
opiskelija
helsinki

23 tiainen pekka 43
yo
kitee

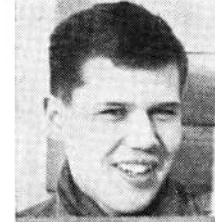
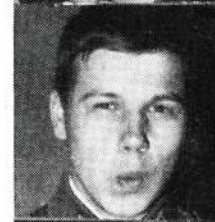
24 tirkkonen pentti 42
yo
kuopio

25 tolvanen urho 43
jyrsijä
jyväskylä

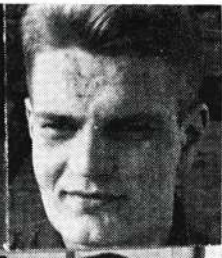
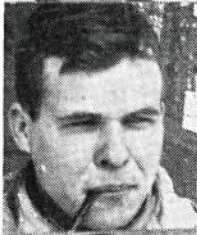
26 tujula jaakko 43
maatyömies
polvijärvi

27 turunen pauli 45
työmies
tohmajärvi

28 töntsi raimo 43
opiskelija
suonenjoki

1		11			
2		12			
3		13	18	23	24
4		14	19	28	25
5	8	9	10	15	20
6				16	21
7				17	22

hassinen eero 43
yo
joensuu

heinonen pekka 45
opiskelija
vuottolahti

henttonen antero 4
merkantti
kuopio

hiltunen pekka 44
levyseppä
malmi

karhu vilho 43
maanviljelijä
paltamo

karhapää heimo 44
yo
joensuu

kemppainen ossi 43
yo
outokumpu

koponen jorma 43
yo
kuopio

korelin paul 43
yo
helsinki

kuikka heikki 44
maanviljelijä
polvijärvi

kuusirati heimo 44
kirvesmies
paavola

kärkkäinen niilo 45
maanviljelijä
pielisjärvi

leinonen ossi 45
opiskelija
kajaani

nuutinen pentti 43
yo
siirinjärvi

kers miettinen

alík romppainen

III JOUKKUE

Missä on pohjoinen?

voipio jukka 44
yo
helsinki

näsänen antero 45
opiskelija
pielisjärvi

nykyri reijo 41
yo
juuka

patrikainen seppo 4
maanviljelijä
pielisjärvi

pippola mauri 45
metsätyömies
nurmijärvi

pulkinen lauri 44
opiskelija
outokumpu

pyy jorma 44
tarjoilija
helsinki

räsänen jorma 43
maanviljelijä
kontiolahti

räty kauko 44
putkiasentaja
ilomantsi

sohkanen kari 42
yo
espoo

svanbäck jussi 43
yo
helsinki

ullakonoja arto 42
yo
kaarina

vaahtola tapani 45
opiskelija
helsinki

ruuskanen jussi 44
opiskelija
kuhmo

tamminen heikki 44
kirvesmies
vimpeli

teräväinen tapani 43
sähkölaborantti
somero

tikkanen jouko 43
yo
lieksa

heikkinen olavi 42
yo
nilsiä

huotari erkki 43
yo
juuka

jokinen lassi 44
maanviljelijä
muuruvesi

jordan seppo 41
yo
helsinki

kinnunen mauno 43
metsätyömies
heinävesi

kolehmainen eero 44
varastomies
helsinki

tolvanen olavi 43
veturimies
joensuu

vartiainen seppo 43
latoja
joensuu

kers juvonen

kers smura

alik puolanne

Tuliasemaan!

lehtonen jarmo 44 postimies helsinki
 leskinen veikko 43 veturimies pieksämäki
 luukkonen matti 43 yo suomussalmi
 naumanen matti 43 maanviljelijä sätöskoski
 pekkariinen uolevi 43 yo lapinlahti
 pönkänen eero 45 yo helsinki
 roitto risto 44 asentaja helsinki

aitoaho tuomo 41
toimittaja
kajaani

elonen lasse 42
yo
turku

immonen risto 44
myyjä
kitee

jantunen eino 43
yo
suonenjoki

kanninen kari 43
merkonomi
suonenjoki

kempainen kalle 42
yo
ristijärvi

kinnunen erkki 44
metsätyömiehes
ilomantsi

korhonen erkki 42
yo
kuopio

lind kari 43
yo
helsinki

mäkeläinen timo 44
maanviljelijä
kaavi

ohtonen erkki 40
rakennusmestari
sotkamo

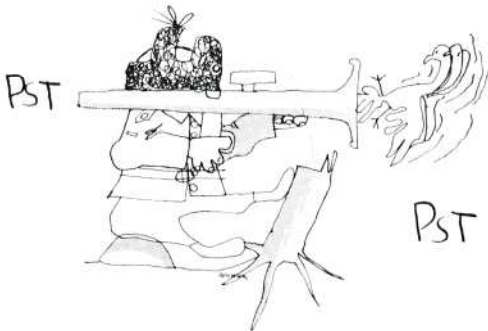

kers kyöttinen

alikäppönen

panssarivaunu Sotilaskodin nurkalla

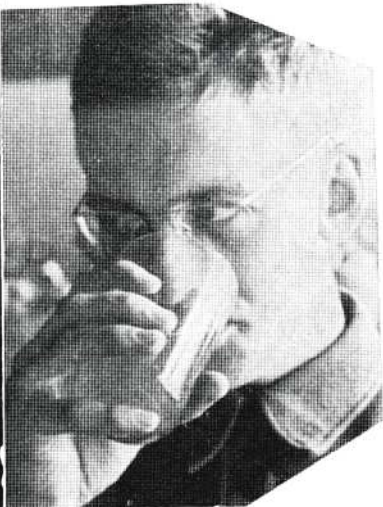

**POMO JA PANKKI
KUN MUUT OLIVAT TELTOISSA**

KURATTORI KERSANTTI NORISMAA
PUHENOHTAJA MATTI ANTERO MAUKONEN
VARAPUHEENOHTAJA SEPPÖ JORDAN
SIHTTERI JUHANI RAMA
RAHASTONHOITAJA JORMA HASSINEN
LEHTTOIMIKKUNTA JURKA VOIPIO
OHJELMATOIMIKKUNTA UKKO TAPIO KINNUNEN
URHEILUTOIMIKKUNTA MARKKU VAISTO
HENKINENTOIMIKKUNTA RAIMO TÄNTSI
MUSIIKKITOIMIKKUNTA EERO HASSINEN
VALOKUVAUSTOIMIKKUNTA PAUL KORELIN

FOTO

OPPIA IKÄ KAIKKI, SANOTAAN, JA TOSIAANKIN, VOISIKO MIKÄÄN PAREMMIN KUVATA JUURI PÄÄTTYNEEN KURSSI 51:N 116 PÄIVÄN AIKAISTA JOTOSTELUA KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ALIUPSEERIKOULUSSA; LUUTAKOPPI JA JAAMANGANGAS EIVÄT VARMASTIKAAN JÄÄNEET AINOIKSI KÄSITTEIKSI, JOIDEN KANSSA TULIMME SINUIKSI. OPPILASKUNNAN PUOLESTA HALUANKIN ESITTÄÄ VILPITTÖMÄT KIITOKSET KOULUN JOHTAJALLE SEKÄ KOULUTAJILLE ERINOMAISESTA KOULUTUKSESTAMME, JONKA ANSIOSTA SATAPÄISESTÄ OPPILASLAUMASTAMME MUOVAUTUI ALIUPSEEREITA. ERIKOISESTI KIITÄN OPPILASKUNTAMME KURAATTORIA, KERSANTTI NORISMAATA SIITÄ HYVÄSTÄ YMMÄRTÄMYKSESTÄ JA TUESTA, JOTA HÄN OPPILASKUNTAAMME KOHTAAN KURSSIN AIKANA OSOITTI.

POJAT, NELJÄ KUUKAUTTA OLEMME ELÄNEET YHDESSÄ SAMAN KATON ALLA. KIITOKSET TEILLE KAIKILLE TÄSTÄ REIPPAASTA JA MUKAVASTA AJASTA. MAHTUIHAN VÄLIIN KYLLÄ VÄHEMMÄNKIN MUKAVAA; HIUSKIN HALOTTIIN TARPEEN VAATIESSA VÄHINTÄÄN NELJÄÄN YHTÄSUUREEN OSAAN. MUTTA LUONTOHAN SIITÄ VAIN LUJITTUI. KAIKESTA HUOLIMATTA; MEILLE KULLEKIN JÄI VARMASTI VÄRIKÄS, POSITIIVINEN MUISTO KURS-SISTAMME — JA SEHÄN ON PÄÄASIA.

NÄKEMIIN KUMPPANIT.

MATTI MAUKONEN

PRESS

POHJOIS-KARJALAN KONTTORIKONELIIKE ARVI MAKKONEN,
KIRKKOK. 27 JOENSUU
KUKKIA SIPONTAAN KUKKAKONTTI TORIK. 29 JOENSUU
KUVA-LASSI SILTAK. 6 JOENSUU
HEINOLAN FANERITEHDAS ZACHARIASSEN & CO. HEINOLA
OMA-AUTO OY UNIONENK. 45 HELSINKI
»VARATTU»
PARTURILIKE PAUL LEHTONEN HAAPANIEMENK. 24 KUOPIO
RAUTASAVO (LOGO) KUOPIO VARKAUS
KUN SANOTTE »OHI ON» VETÄKÄÄ JALKAANNE KUNNON SIVIILI-
HOUSUT — JOENSUUN NEULOMO
UDD & UDD NURMES
NYKÄSEN SÄHKÖLIKE KIRKKOK. 20 NURMES
POLKUPYÖRALIIKE V. KUITTINEN NURMES
MEIJERIN BAARI PIELISENTIE 26 LIEKSA
LIEKSAN SÄHKÖ OY LIEKSA
PIELISJARVEN OSUUSKASSA LIEKSA
KITEELAISTEN TAVARATALO—RAVINTOLA—AUTOHUOLTOASEMA
OY AIMO LINDGREN AB KALEVANK. 6 A HELSINKI
JOENSUUN ERA-URHEILU OY NISKAK. 11 JOENSUU
URHEILULIIKE PAJARINEN JA KUMPPANIT JOENSUU
NURMEKSEN HUONEKALUKESKUS V. VARTIAINEN NURMES
ESA-TAKOMO E. A. SAARELAINEN LIEKSA
PUIJON AUTOHUOLTO OY KUOPIO
V. PITKÄSEN PERILL. LEIPOMO JA KONDITORIA KUOPIO
JOENSUUN KONETARVIKE K. AHOLA JOENSUU
OTK HELSINKI
OSUUSKASSOJEN KESKUS JA OSUUSKASSAT
SUOMEN TURISTIAUTO ANNANK. 31—33 HELSINKI
VIKKOSANOMAT SIELLÄ MISSÄ TAPAHTUU
HELSINGIN SUOMALAINEN SÄÄSTÖPANKKI
KESKINÄINEN HENKIVAKUUTUSYHTIÖ SALAMA
LUOVUTA VERTA — PELASTA ELÄMÄ SPR
87 TOIMIPAIKKA KAINUUSSA KAINUUN OSUUSLIKE
SUOSITTELEMME RAVINTOLA KOIVUKOSKEA JA AUTOBAARIA
KAJAANISSA
ASKO-EDUSTUS YRJÖ GRÖNFORS KAJAANI
NURMEKSEN KAUPPA-OSAKEYHTIÖ
RADIOT, TV:T, KODINKONEET RADIO- JA KONEKULMA KAJAANI
KAJAANIN LATAUS V. M. SAARI KAJAANI
VALOKUVAAMO V. ILVONEN KITEE
OPTIKKO EINO TOIVANEN KUOPIO
KOTILEIPOMO E. KONTTINEN KUOPIO
OY ELORANTA KUOPIO
OSTAA SAHATUKKEJA MYY SAHATTUA JA HÖYLÄTTYÄ PUUTAVARAA
NURMEKSEN SAHA OY
OY GUSTAV PAULIG AB
KUSTI HAMALAISEN SIIRTOMAATAVARALIKE KOSKIK. 11 JOENSUU
URHEILULIIKE M. KAKKONEN JOENSUU
RAKENNUSTOIMISTO S. A. TERVO OY JOENSUU
MALISEN BAARI JA TAKSI — 6 JA 9 HENGEN AUTOT — PUH. 83149
KAHKÖNEN OY JOENSUU
POHJOIS-KARJALAN AUTO-OPISTO JOENSUU
JOENSUUN VALOKUVAAMO JOENSUU
AUTOHALLIN AUTOKOULU JOENSUU
LIHAKUNTA JOENSUU
PEKKA HEIKKINEN & KUMPP. LEIPOMO BAARI JA MYYMÄLÄT KAJAANI
SUOSITTELEMME HYVIEN KENKIEN OSTOPAIKKAA KAINUUN KENKÄ JA
KUMI KAJAANI
KOIVULEHTO OY KAJAANI KUHMO
SEKATAVARAKAUPPA ARVI OKSANEN PUHOS
KELLOJA KIHLOJA KORUJA HOPEAA PALKINTOJA YM ALAAN
KUULUVAA KELLO- JA SILMALASILIIKE KITEE
ESSO-OVAALI

KITEEN TALOUSKAUPPA KITEE
KITEEN KIRJAKAUPPA OM. URHO PITKANEN PUH. 44
AIKAMME PANKKI JOUSTAVAA PANKKIPALVELUA KITEEN OSUUS-
KASSA
LIEKSAN RAUTA-OSAKEYHTIÖ LIEKSA
LIEKSAN AUTO-PAJA LIEKSA
LIEKSAN KAUPPA-OSAKEYHTIÖ LIEKSA
LIEKSAN KIRJA- JA PAPERIKAUPPA OY LIEKSA JA PANKAKOSKI
LIEKSAN AUTOKESKUS OY — FIAT-AUTOISTA MIELEISENNE
NURMEKSEN OSUUSMEIJERI MEIJERIN BAARI POROKYLÄ
PIKA-PALA — SUOSITELLAAN POROKYLÄ
KULTA- JA KELLOSEPÄNLIKE A. O. KOISTINEN NURMES
RADIO- JA TV-ERIKOISLIKE FOTO JA SÄHKÖ POROKYLÄ
UUSIA MUOTIKORUJA KEMIKALIO PATIO NURMES
NURMESHovi NURMES
KOTILAINEN — KESKUS JOENSUUN KESKUSTASSA
OSTA YKKÖSPUKU LEIJONASTA — PIELISJÄRVEN OSUUSLIKE LIEKSA
S. KOTILAISEN PERILL. LIEKSA
TELEVISIOT RADIOT JA KODINKONEET KONELIKE S. NÄRHI LIEKSA
AJANMUKAISIN ELINTARVIKEMYYMÄLÄ LIEKSASSA — LIEKSAN
TALOUSKAUPPA
KELLO- KULTA- JA OPTILLINENLIKE T. KAUKANEN LIEKSA
H. LAHTISEN HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA LIEKSA
PIELISEN KUMI OY LIEKSA — NURMES — KUHMO
TUNNETTU HYVÄSTÄ KAHVISTA — SUOSITELLAAN PIKA-BAARI LIEKSA
OTTO PEHKONEN OY KELLO-KULTA- JA SILMÄLASILIKE LIEKSA
LUXOR-RADIO JA -TV AINA ASKELEEN EDELLÄ KYLMÄKONE JA
HUOLTO LIEKSA
NURMEKSEN KIRJA OY NURMES
MUSIIKKI- TV- RADIOALAN ERIKOISLIKE KUOPIN MUSIIKKIKAUPPA
OY KUOPIO
KÄRKI OY SAVONLINNA — KUOPIO
MAITO- LIHA- JA SIIRTOMAATAVAROITA MYY JA TOMITTA
REINO MOILANEN
VOI- JA JUUSTOLIKE A. MOILANEN KAUPPAHALLI PUH 13113 KUOPIO
HEIKKISEN KONEPAJA OY KUOPIO
OY CARLSON KUOPIO
KUOPION SÄÄSTÖPANKKI KUOPIO
KALASTUSTARVIKKEIDEN ERIKOISLIKE TMI H. SURAKKA JOENSUU
TALOKESKUS (HKI ANNANK. 24) MYY TALOILLA JA TALOJA
AURA-VAKUUTUKSIA — VARUSMIES JA VAKUUTUS LUOVAT
TURVALLISUUTTA
KEHYSLIKE S. HIRVONEN TORIK. 29 JOENSUU
KONTIOLAHDEN SOTILASKOTIYHDISTYS

39/Ko 8329/m
Kauppi Solun

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138114

